

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 22 lutego 2013 r.

Poz. 1787

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.68.2013 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 4 lutego 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r., nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XX/249/12 Rady Gminy Wręczyca Wielka z dnia 28 grudnia 2012r. w sprawie określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Gminy Wręczyca Wielka, w częściach określonych w:

- § 1 ust. 5 oraz
- § 2 ust. 1-3 uchwały, jako sprzecznej z art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz. U. z 2012r. poz. 391), zwanej dalej jako „ustawa”.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Wręczyca Wielka określiła wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Gminy Wręczyca Wielka. Uchwała została doręczona Wojewodzie Śląskiemu w dniu 4 stycznia 2013r.

Podstawę do podjęcia uchwały w powyższej materii stanowi przepis art. 7 ust. 3a ustawy, zgodnie z którym rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia, na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, uwzględniając opis wyposażenia technicznego niezbędnego do realizacji zadania.

Uchwała w sprawie określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych stanowi akt prawa miejscowego. Oznacza to, że wchodzi ona w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w dzienniku urzędowym oraz stanowi prawo powszechnie obowiązujące na terenie organu, który ten akt wydał. Stanowienie aktu prawa miejscowego wymaga formułowania zawartych w nim postanowień jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, pozbawionych jednocześnie powtórzeń przepisów powszechnie obowiązujących zawartych w innych aktach normatywnych, a w szczególności w aktach rangi ustawowej. Stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego akty prawa miejscowego winny bowiem regulować kwestie wynikające z delegacji ustawowej w taki sposób, by przyjęte w oparciu o nie normy uzupełniały, wydane przez inne podmioty, przepisy powszechnie obowiązujące kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów. Ustawodawca, formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym w celu ukształtowania stanu prawnego uwzględniającego m.in. specyfikę, możliwości i potrzeby środowiska, do którego właściwy akt wykonawczy jest skierowany.

Ustawodawca, kształtując w przepisie art. 7 ust. 3a ustawy upoważnienie rady do podjęcia niniejszej uchwały, precyzyjnie wskazał kwestie, które pozostawił regulacji organu jednostki samorządu terytorialnego. Rada gminy, w oparciu o ten przepis uprawniona jest do określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia. Oznacza to, że uchwała nie może dotyczyć podmiotów, którzy na terenie danej gminy prowadzą działalność w tym zakresie, lecz skierowana winna być do podmiotów, którzy działalność w tym zakresie zamierzają podjąć. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach jednoznacznie wskazał, że: " *określenie innych wymagań, a w szczególności tych, które dotyczą obowiązków przedsiębiorcy w czasie wykonywania działalności już po uzyskaniu zezwolenia, wykracza poza delegację ustawową zawartą w art. 7 ust. 3a ustawy. Takie wykroczenie świadczy o wadliwości uchwalonych zapisów uzasadniającej wyeliminowanie z obrotu prawnego zaskarżonej uchwały w tej części* (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 15 września 2010r., sygn. akt II SA/GI 355/10, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Chodzi więc o wskazanie wyłącznie takich wymagań, spełnieniem których przedsiębiorca może się wykazać na etapie ubiegania się przez niego o zezwolenie.

Tymczasem zakwestionowane przepisy § 2 ust. 1-3 uchwały formułują wymagania, które nie są możliwe do zweryfikowania na etapie poprzedzającym wydanie zezwolenia - albowiem dotyczą czynności realizowanych przez przedsiębiorcę w trakcie prowadzenia tej działalności. Pierwszy z nich bowiem dotyczy obowiązku uporządkowania i dezynfekcji miejsc zanieczyszczonych nieczystościami ciekłymi podczas opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, drugi obowiązku opróżniania na koniec każdego dnia roboczego zbiornika pojazdu asenizacyjnego z nieczystości ciekłych, trzeci z kolei dotyczy obowiązku parkowania pojazdu asenizacyjnego na koniec dnia roboczego na terenie bazy transportowej.

W ocenie organu nadzoru za przekraczające powyższe upoważnienie ustawowe należy uznać również unormowanie zawarte w § 1 ust. 5 kwestionowanej uchwały. W przepisie tym Rada postanowiła, iż przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych powinien przekazywać nieczystości ciekłe wyłącznie do stacji zlewnych wskazanych przez gminę Wręczyca Wielka. Przepis art. 7 ust. 3a ustawy w sposób wyraźny wskazuje na co należy zwrócić uwagę przy ustalaniu wymogów, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie przedmiotowego zezwolenia. Według ustawy wymagania te, w przypadku przedsiębiorców ubiegających się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, powinny sprowadzać się do opisu stanu technicznego niezbędnego do właściwej realizacji zadań. W tym kontekście wprowadzonego przez Radę wymogu „przekazywania nieczystości ciekłych wyłącznie do stacji zlewnych wskazanych przez Gminę Wręczyca Wielka” nie można w żaden sposób traktować jako przewidzianego przez ustawę wymogu w zakresie opisu stanu technicznego.

Tym samym uchwałą Nr XX/249/12 Rady Gminy Wręczyca Wielka z dnia 28 grudnia 2012 r. ze względu na wyżej opisane nieprawidłowości, należy uznać za wadliwą, co czyni stwierdzenie jej nieważności we wskazanych częściach uzasadnionym i koniecznym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. WOJEWODY
ŚLĄSKIEGO
Zastępca Dyrektora Wydziału
Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz

Otrzymują:

1. Rada Gminy Wręczyca Wielka
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
2. a/a.